

Ko nam primanjkuje časa, si ga najprej dobro organizirajmo! Tudi za potrebe društev!

Težava, s katero smo se mladi prisiljeni stalno soočiti, je vedno ena in ista: čas. V zasebnem življenju se skoraj vsak dan borimo s tem, da bi v teku dneva utegnili narediti vse, kar imamo na programu, in še vse, kar nenapovedano dodatno pade na nas, po možnosti pa tudi pojediti zajtrk doma, in ne na avtobusu, ter najti nekaj minut, da se v miru uležemo na kavč. Nestrpno pričakujemo vikend, da se bomo takrat lahko

končno malo odpočili, toda prav takrat, ko začnemo planirati, kako bomo lenarili, nas spomnijo, da imamo v soboto popoldne sestanek vaškega društva oz. krožka, ki se po navadi začne ob (približno) določeni uri, ne veš pa, kdaj se bo končal. Dnevni red seveda predvideva vsaj pet točk, med katerimi organizacijo dveh dogodkov, celotno zasnovanje novega projekta in debate o raznoraznih temah (ki večkrat tudi ne spadajo zraven). Po dveh urah in pol resnega debatiranja in smejanja se sestanek konča in že razmišljaš o novih zadolžitvah, ki jih boš moral uresničiti za krožek. Takrat pa si postaviš vprašanje, kako je mogoče, da vsakič razpravljamo ure in ure o tem, kako bomo vse natančno in pravočasno pripravili za nov projekt, toda smo kljub temu nazadnje vedno pozni! Prvi odgovor na to vprašanje je ponavadi: »Ker imamo premalo časa!«.

Ko pa se ista situacija spet in spet ponavlja, se začneš spraševati, če je resnični problem čas ali morda kaj drugega. Ko smo si z drugimi tremi

Projekt DEVELOPMENT+ v Lužicah

članicami Devinskega mladinskega krožka na začetku septembra vzele tri dni časa za tečaj Development+, smo kar takoj razumele, da tiči problem v organizaciji ... časa. To smo v resnici podzavestno že slutile, toda komaj na tečaju smo se zavedale, kako je pomembna in kako daleč smo od res učinkovite organizacije, ki ti omogoči, da novega projekta ne doživljaš preveč stresno. Česar pa nismo prej slutile, je, kako

pomembni so "stebri", na katerih sloni krožek ali društvo. Nobenega projekta se ne moreš primerljivo lotiti, če nimaš prej jasno pred očmi, kateri so vizija, poslanstvo, nameni, cilji, stanje krožka ali društva ter potrebe našega okolja oziroma publike. Na tečaju smo tudi imeli na razpolago cel popoldan, da smo si zamislili nov projekt. Pri tem smo morali izpolnjevati vse točke, ki jih je predvideval način načrtovanja, ki so ga predstavili predavatelji. Na koncu se je izkazalo, da smo morali izkoristiti čas prav do zadnje minute, saj so predavatelji zahtevali, da projekt načrtujemo na za nas popolnoma nov način. Razumeli smo, da s takim začetnim načrtovanjem projekta (in nekaj prakse seveda), lahko vse hitreje steče. Zato se splača, da si za vsak nov projekt vzamemo eno popoldne ali cel dan časa takoj na začetku, da ga postavimo na dobre temelje in da se ne bomo mogli proti koncu pritoževati, da je časa vedno premalo!

► DEVELOPMENT+ ◀

Veliko lepega se zgodi, ko se zbere skupina mladih, da bi združila moči in si zastavila skupne cilje za prihodnost. Prav to je bil rezultat – in tako se je glasil uradni naslov projekta, katerega protagonisti so bili mladi iz našega zamejstva in Koroške: »Zastavimo skupne moči za prihodnost.« Nosilec projekta je bil Krožek za družbena in politična vprašanja Anton Gregorčič iz Gorice.

Kje in kdaj pa so se mladi zbrali? Projekt je potekal v Lužicah, točneje od 7. do 9. septembra, vodila sta ga Matej Likar in Nina Debevec, trenerja Mladinskega sveta Slovenije.

Prvi dan sta spregovorila Bernard Spazzapan in Marij Maver, ki sta prinesla pozdrave vsem štirinajstim društvom projekta. Partnerji projekta so bili Mladinska gledališka skupina M+ SKPD F. B. Sedej, prosvetno društvo Podgora, Devinski mladinski krožek, MOSP-Mladi v odkrivanju skupnih poti, Občina Naborjet, Združenje Mario Černet, na izobraževalni tečaj pa so bili vabljeni mladi iz vseh zamejskih društev.

Trideset radovednih mladih članov društev se je v treh dneh učilo kulture organizacije, strateškega načrtovanja, značilnosti dobrega vodje in komunikacije v skupini. Vsaka delavnica je obravnavala sodobne tehnike in tematike, kot na primer pripravo SWOT analize, SMART ciljev in finančnega načrta. Udeleženci so morali tudi izpostaviti svoje mnenje o svojem društvu ter opisati vrednote, poslanstva in vizijo le-tega.

Tečaj pa ne pomeni le učenje in preizkušanje lastnih sposobnosti, temveč tudi zabavo. Tudi mladi člani društev so izkoristili priložnost, da bi se skupaj razvedrili, saj so se udeležili cocktail partyja in raznih iger na odprtem, sami pa so kaj skupaj zapeli in zaigrali na kitaro, tako da je vikend kar hitro stekel.

Časa so imeli komajda dovolj, da so lahko gostili še zadnjega gosta, in sicer Walterja Bandlja, predsednika Sveta slovenskih organizacij, ki je spregovoril o zakonodaji in poudaril pomen sodelovanja pri evropskih projektih, še posebej z italijansko manjšino v Sloveniji in s Slovensko kulturno gospodarsko zvezo.

Tečajniki so pripravili kratek posnetek, v katerem so intervjuvali svojega gosta. Posnetek je na voljo na Facebook strani Krožka Anton Gregorčič, pa tudi MOSP-a.

Projekt se je pozitivno zaključil s sprehodom po Ovčji vasi in z ogledom Etnografskega muzeja v Naborjetu, ki ju je vodila predsednica društva Don Mario Černet iz Ovčje vasi Anna Wedam, saj je med cilje izobraževanja spadalo tudi spoznavanje realnosti slovenske manjšine v Kanalski dolini.

Projekt je nastal s finančno podporo Dežele FJK, njegovi pokrovitelji pa so bili Zveza slovenske katoliške prosvete, Slovenska prosveta, Krščanska kulturna zveza, Zveza slovenskih kulturnih društev in Urad Vlade RS za Slovenske v zamejstvu in po svetu.

Da bi se prepričali, kaj so mladi res odnesli s tega tečaja, kako so se imeli in če se jim zdijo take pobude koristne, smo intervjuvali nekatere izmed njih.

► Kako je potekalo izobraževanje? Kakšen je bil program?

+ **Nika Devetak**, PD Podgora, 16 let: Izobraževanje je potekalo tako, da smo tri dni sledili tečajem. Prvi dan popoldne 4 ure, drugi dan zjutraj 4 ure in popoldne 4 ure. Tretji dan pa smo imeli srečanje s predsednikom Walterjem Bandljem, ki nam je povedal, kako poteka delo v društvih. Tečaj je potekal od petka do nedelje. Drugi dan med popoldanskim tečajem smo po društvih morali načrtovati neki dogodek ali prireditev.

► Kaj ste se novega naučili? Kako boš to izkoristila v svojem društvu?

+ **Mira Tavčar**, DMK – Devinski mladinski krožek, 17 let: Govorili smo o vlogi vodje v društvu, kako se lotimo organizacije dogodkov, kako oblikovati SMART

cilje, kako zbirati denarna sredstva, kako prositi podjetja za sponzorstvo in še veliko drugega. Ker vem, da je ta izkušnja in vse nabrano znanje zelo dragoceno, se bom potrudila, da bom z navdušenjem prenesla te novosti tudi v svoje društvo.

▶ Zakaj si se izobraževalnega tečaja udeležila? S kakšnimi pričakovanji?

+ Vida Petaros, MOSP, 17 let: Tečaja sem se udeležila na povabilo Mospa. Pričakovala sem, kar se je tudi kasneje uresničilo, da se bom naučila veliko novih in koristnih stvari, s katerimi bom lahko pomagala na kakršenkoli način društvom, tako pri rednem delovanju kot pri pripravi dogodkov. Med tečajem smo veliko delali po drušvih ali pa mešano, kar nam je omogočilo spoznanje drugih udeležencev in način delovanja njihovih društev.

▶ Bi projekt ponovila? Bi si želela še kake druge delavnice na kako drugo temo?

+ Martina Bearzi, DMK – Devinski mladinski krožek, 20 let: Na projektu Development sem pridobila veliko novega znanja in informacij, ki jih bom skušala v tem letu čim bolj izkoristiti. Zato bi podoben projekt gotovo rada ponovila, glede teme pa trenutno ne bi vedela. Mogoče bom prav med uporabo novega znanja v praksi ugotovila, kaj še bi me zanimalo in bi mi prišlo prav.

▶ Ti je bilo všeč? Se ti je zdelo koristno?

+ Martina: Projekt je bil gotovo zanimiv in koristen, saj je bil v celoti zasnovan tako, da je bil za mlade res privlačen in zabaven. Tako da, kljub temu da je bilo v določenih trenutkih precej

naporno, smo uspeli tudi uživati in slediti predavanjem z zanimanjem.

▶ Se ti zdi, da je tečaj bil bolj uspešen, ker ste se odpravili na tridnevno izobraževanje in bivanje?

+ Helena Lupinc, SKD Vigred, 17 let: Nikoli se sicer še nisem udeležila takih enodnevnih tečajev, vsekakor pa verjamem, da so bile dejavnosti v teh treh dneh dobro razporejene. Večino časa smo posvetili delavnici, obenem pa smo imeli precej časa za druženje.

▶ Kakšno vlogo ima prijateljstvo za mlade ljudi, ki želijo delovati v društvu?

+ Helena: Ena izmed glavnih vlog prijateljstva je ta, da povezuje ljudi. Pri društvu je sodelovanje izredno pomembno in prijateljske vezi nedvomno pripomorejo k uspešnemu delovanju društva.

▶ Ti je bilo všeč? Se ti je zdelo koristno?

+ Nika: Ja, zelo mi je bilo všeč, od tega sem veliko odnesla in zdaj se to tudi obrestuje. Rada bi ponovila izkušnjo.

+ Mira: Izobraževalni vikend Development je bil res enkratna izkušnja, saj smo ob zabavi in prijateljevanju z drugimi društvimi dobili tudi veliko koristnih informacij, do katerih bi drugače težko pršli.

+ Martina: Projekt je bil gotovo zanimiv in koristen, saj je bil v celoti zasnovan tako, da je bil za mlade res privlačen in zabaven. Tako da smo uspeli tudi uživati in slediti predavanjem z zanimanjem, kljub temu da je bilo v določenih trenutkih tudi precej naporno.

*Svetlana Brecej
in Veronika Bordon*

»Pridi na YEN-ov seminar.«

»Ne morem, sem na počitnicah.«

»Pridi na YEN-ov seminar, je zelo lepo.«

»Ne morem, imam izpite.«

»Pridi na YEN-ov seminar, naučila se boš kaj novega in istočasno zelo zabavala.«

»Ne utegnem, moram se učiti.«

Po nekaj letih prepričevanja in odlašanja sem se letos končno odločila in se udeležila YEN-ovega seminarja Diversity festival, ki je potekal od 5. do 12. avgusta v mestecu Grou v Friziji. Odkar sodelujem pri društvu MOSP (Mladi v odkrivanju skupnih poti), so me ostali člani društva stalno prepričevali, naj se tudi jaz enkrat odpravim na YEN-

-ov seminar.

Društvo MOSP je edino pri nas, ki je včlanje-

no v organizacijo YEN.

YEN (Youth of European Nationalities) je krovna organizacija, ki združuje

mladinske manjšinske organizacije iz celotne Evrope. Priznam, da na začetku nisem točno vedela, kaj lahko pričakujem od seminarja. Če so že vsi govorili, kako je na teh seminarjih lepo, sem upala, da bo res, čeprav sama nisem bila prepričana v to. Ko smo prišli tja, sem se kmalu prepričala: »Še sreča, da sem se končno odločila, da se tudi jaz udeležim seminarja.«

Na seminarju smo imeli delavnice, na katerih smo pripravljali zaključno predstavo. Sodelovali smo v štirih delavnicah: digitalni, na kateri so pripravili kratke filme na osnovi ljudskih pravlji različnih manjšin, pevski, na kateri so peli pesmi v različnih manjšinskih jezikih, jezikovni, na kateri so pisali pesmi, in gledališki, na kateri so pripravili gledališki prizorček. Vse to smo predstavili na zaključni prireditvi, ki smo jo imeli v Ljuwardnu (zaključno prireditev si lahko ogledate na tej povezavi https://www.youtube.com/watch?v=uBkQrapl_Dw). Vse delavnice so bile namenjene temu, da preko kulture spoznavamo ostale manjšine. Poleg delavnic smo imeli tudi »medkulturno tržnico«, na kateri se je lahko

predstavila vsaka manjšina s svojim delovanjem ter tipično hrano in pijačo, predvsem pa smo spoznavali manjšino Frizijcev, ki so nas gostili na Nizozemskem (temu je bil namenjen tudi celodnevni izlet).

Ker sem bila prvič na seminarju, so se mi zdele zanimive tudi malenkosti, ki jih mogoče drugače ne opaziš. Ko se v Italiji predstavim z imenom Urška, ga vedno zelo težko izgovorijo in se hudujejo nad tem, kako težko ime imam. Pri YEN-u so nevsakdanja imena nekaj normalnega. Ne vprašajo te, od kod si, ampak kateri manjšini pripadaš. Ali te vprašajo: »Zanima me, kakšen odnos imaš s Slovenijo. Mi namreč nimamo nobene države, zato me zanima, kakšen odnos imaš do nje.«

Ko se pogovarjaš z drugimi manjšinci, ugotoviš tudi, da mogoče naša

slovenska manjšina ni v tako slabem stanju, kot si včasih sami predstavljamo. Spoznaš,

da nekatere manjšinske skupnosti imajo veliko večje težave od naših. Ugotoviš, da si lahko srečen s tem, kar imaš. Vendar razumeš tudi, da ti nič ni dano in da se boš moral vsak dan boriti za svoje pravice in jih uveljavljati. Vaš pa, da imaš nad sabo neko evropsko organizacijo, ki se bori zate. Da nisi sam, Slovenec v Italiji, ampak da je v sosednji državi še kdo, ki je v tvojem istem položaju. Zavedaš se, da dejstvo, da obvladaš dva jezika, ni nič posebnega.

Mogoče se vam zdi zgornje naštevaje nekam brezvezno in ste pomislili, da sem naivna, da nisem prišla do teh zaključkov že sama. Pa vendar: nekatere od teh stvari sem v sebi že vedela, je pa vsekakor drugače, če jih izveš na tak način.

Naslednji YEN-ov seminar bo potekal v Bratislavi od 8. do 14. oktobra. Iskreno vabim vse, da se udeležite kakšnega YEN-ovega seminarja. Ni treba, da odlašate toliko časa, kot sem jaz. Sama se jih bom zagotovo še udeležila.

Urška Petaros

KONČNO NA YENOVEM SEMINARJU

Pet predstavnic Mospa poleti v Friziji na Nizozemskem

Skupina mladih iz zamejstva na Stični mladih 2018

Neponovljiva izkušnja se ponavlja

Če imaš možnost, ponoviš nepozabno izkušnjo? Seveda! Od lanskega 16. septembra smo pričakovale tretjo soboto v septembru, ki je v Sloveniji simbol mlade Cerkve in seveda dan Stične mladih. Letos smo kar same prosile openskega duhovnika gospoda Metoda Ogorevca, če bi nas spet spremljal v Stično in odgovor je bil pozitiven. Tokrat se nas je nabralo kar 18: enajst skavtinj Kraškega stega, ena iz stega Sežana 1 ter šest mladih iz okoliških župnij. Skupaj smo 15. septembra odšli v Stično, da bi spet doživeli to, kar se nam je do takrat zdela neponovljiva izkušnja.

Letošnje geslo Stične mladih je bilo »Ne boj se« (Lk 1,30). Pod tem geslom je stekel dan v znamenju mladosti in vere. Letos smo se v Stično odpravili s kombijem, nekateri pa tudi s prijatelji sežanske župnije. Organizatorji so pripravili tri programe z naslovi OPOGUMI ME (potekal je v cerkvi), NAUČI ME (pod šotorom na samostanskem travniku) ter VNEMI ME, ki je potekal na osrednjem prireditvenem prostoru in smo se ga udeležili tudi mi. Ob novem Stična bandu smo večino ma peli ter plesali, prostovoljci Stične mladih pa so v kratkih prizorih na različne načine prikazali letošnje geslo »Ne boj se«.

Sledile so delavnice, ki so bile tudi letos raznovrstne, ponudba je bila obširna. Večina iz naše skupine se je udeležila delavnice z naslovom Zplešimo skupaj do 01.00, ki jo je izvajala SKAM (Skupnost katoliške mladine). Plesale smo različne plesne v dvojicah, kot swing, cha-cha-cha,

quick step ... Nekateri pa so se udeležili pričevanja mladih misijonskih prostovoljcev akcije Inicativ Angola. Govorili so o svoji globoki solidarnostni izkušnji. Še tretja skupinica pa se je udeležila delavnice, na kateri so dekleta poslušala tri pričevanja o pogledu na vero v obliki intervjuja. Govorili so gledališki igralec Gregor Čušin, duhovnik Igor Salmič ter mlada mama, ki ima dvomesečnega otroka in družinske težave.

Sledil je vrhunec Stične mladih, in sicer sveta maša, ki jo je daroval ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franci Šuštar, ob njem pa vsi drugi slovenski škofje ter vsi duhovniki. Ob spremstvu Stične banda in zbora Stične mladih predstavlja maša pravo doživetje. Za razliko od lanske Stične mladih je letos nad nami sijalo sonce, in to tako močno, da smo dežnike uporabili, da nas ne bi opeklo! Ob koncu maše smo se takoj pripravili še na zadnji dogodek – zaključni koncert. Novi Stična band nas

je spremljal z glasbo ljudskih in modernih pesmi, ki so bile posvete in verske. Z nekaterimi pa smo se spomnili znanih preminulih glasbenikov, npr. Oliverja Dragojevića. Tudi letošnja Stična je minila hitro, skoraj prehitro, ponovno pa smo srečale tiste, ki smo jih lani spoznali in še bolj utrdile prijateljske vezi.

Obljubili smo si, da se bomo prihodnje leto še udeležili Stične mladih; upajmo, da bo z nami iz zamejstva prišlo še nekaj mladih, saj bi v nasprotnem primeru zamudili enkratno doživetje.

Martina Sosič

Ob dnevu mladinske ustvarjalnosti je za Slovenski kulturni klub tudi pisateljica prof. Zora Tavčar Rebula prispevala svoje spomine na literarni krožek, ki ga je ustanovila v 70. letih na predlog takratnega mentorja in ustanovitelja Slovenskega kulturnega kluba Jožeta Peterlina in več let vodila v sklopu SKK na ulici Donizetti. Več mladih tega krožka se je pozneje uveljavilo na literarnem ali časnikarskem področju, kot na primer literarna zgodovinarica in sedanja senatorica Tatjana Rojc, novinarka Helena Jovanovič itn.

IZJAVA PISATELJICE ZORE TAVČAR

Zame je bilo že to, da sem hodila ob sobotah v Trst, v ulico Donizetti, in da sem imela tam poslušalce, zelo vabljivo. Premišljuješ, kaj bi jim povedal, da bi jih navdušil za pisanje. Od začetka jih je bilo le nekaj, potem pa so bili še ostali klubovci radovedni, šli so mimo, poslušali, kaj se dogaja, pa so se ustavili. Tako jih je bilo čedalje več, tako da na koncu to ni bil več krožek, ampak krog. Jaz pa sem to izkoristila, da bi jih navdušila, da bi pisali. V njihov prid je bilo to, da bi imeli kje objavljati (npr. v Mladiki), in drugič, da bi se zavedali, da ima pisanje svoj pomen.

To, da se izpostaviš kljub temu, da ti je nerodno (vsakogar je malo sram, da bi se razkrival!), je že velik korak. Mlad pisec se mora navaditi, da razkriva samega sebe, vendar mora paziti, da pisanje ni preveč osebno, da je pa še vedno iskreno. To je najtežje doseči: da si iskren, a da ne misliš na to, kako boš bralcem všeč, ampak da nekaj poveš iz sebe. Seveda sem jim poudarjala tudi, kako je pomemben odnos do slovenske kulture, kajti to je bil literarni krožek in je bil namenjen za to, da bi navduševal mlade, da bi mislili slovensko, da bi slovensko izražali svoje misli in da bi mislili tudi na objavo, da to tudi nekaj pomeni; da pridejo iz sebe in da bi se zavedali, da nekaj pomenijo. Seveda pa tudi zato, da bi se razširil krog teh, ki pišejo.

To je seveda še premalo. Treba se je tudi učiti stila. Pri kom bi se mlad pisec učil? Kdo tako dobro piše, da bi jim lahko bil v zgled? In sem izbrskala nekatera mnenja, nekatere odlomke: kako recimo nekdo opiše naravo, opiše človeka, kako izrazi svoje misli, kako napiše dialog, ne da bi bil vsiljiv ... Skratka, kako skušaš napisati nekaj, da bo drugim vabljivo in da ni preveč osebno. In sem videla, da so potem radi to brali in so se navduševali, da bi tudi oni kaj napisali.

Rekla sem jim: »Za drugič napišite nekaj, kar vam pride na misel, karkoli!«

»Ja, pa dajte idejo!« so mi rekli. »Če vam dam idejo, ni potem tisto več vaša ideja! Pišite, karkoli vam pride na misel, od tega, zakaj pišete, kako pišete, kako bi pisali, kako oni dobro piše, kako oni zanič piše, kako bi jaz rad pisal takole.« – na tak način! In: »Naj vas ne bo sram,« sem rekla, »kar boš napisal, je zato, da se bere! Jaz bom to prebrala in jaz imam pravico ocenjevati! Če se bo

meni zdelo, da je lušno, prijetno in zanimivo, da ima smisel, je v redu. Če pa skritiziram, pomeni, da boste drugič vedeli, česa se izogibati, na primer: ne biti preveč oseben, ne preveč kritičen, ne strupen.

Po drugi strani pa da je treba biti kritičen tudi do samega sebe.

Ko presojava delo nekoga drugega, je treba premisliti, kako bom nekaj povedal, ne da bi avtorja prizadel. Kajti naš namen ni, da kritiziramo, ampak da mu pomagamo, da se izboljšuje: če nekaj zelo grobo poveš, s tem onega prizadeneš in ne bo več pisal; lahko se užali in ne pride več blizu. Torej bodi obziren in fin ter pohvali, kar je treba pohvaliti! To gre komu zelo težko z jezika, posebno gotovim literatom, ki imajo nekaj publikacij za sabo, neko slavo, neko ime. (»Ne bom jaz zdaj pohvalil tega, da bodo rekli, da sem jaz takole in takole rekel«). Moraš pa tudi vedeti, o kom govoriš in kako ga pohvaliti, da se ne bo prevzel in uporabljal potem tvojo pohvalo kot promocijo za svoje nadaljnje delo!

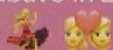
(Prepis z videoposnetka: Ivana Kresevič)

Svetlana Brecelj

#čas za zabavo in za prijatelje

Noel Piščanec

#prijatelji z Reggio Calabrie so nam prišli v pomoč
#skavti #prijateljstvo #misipomagamo 🌍💪

Instagrast
foto rubrika Rasti

#prijateljstvo

Ilaria Vitturelli

#goodtime #friendshipgoals
#funnymoments
#summertime #feelgood

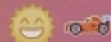
Veronica Piredda

#prijateljstvo #psiček #love
🐶❤️

Denise Frandolic

#prijatelji #prijateljstvo
#adventures #gokart
#adventuredays #misssummer

Pesmi

Ali bolje: neestetično (Brez naslova)

Kaj je danes primerno?
Nepriemerno je bruhati
(ali bolje: neestetično),
uporabljati prefinjene besede.
Nepriemerno je jeziti se
(prav banalno),
biti žalostni
ali resni.
Nepriemerno je biti dosledni
(suhoparno)
ali neumni
(predvidljivo)
in pametni
(prav tako).
Nepriemerno je soditi
(če res verjameš v lastno sodbo).
Nepriemerno je tudi...
misliti
(ali bolje: neestetično).

Simptomi preteče blaznosti:
krik,
čaj,
krči.

O zdravju

Kričati na uho ni zelo zdravo
in niti učinkovito,
povrh tega niti spoštljivo.
Veliko bolj zdravo je sprehajati se po parku ali gozdu,
piti limonado (brez sladkorja)
in šepetati tako,
da te nihče ne sliši.

Ime in priimek: **Max Zuliani**

Doma sem ... **iz Trsta**

V tem letu sem obiskoval: **5. razred klasičnega liceja France Prešeren v Trstu**

V prostem času rad: **berem, razmišljam, gledam filme, tečem**

Moja najlepša značajska lastnost (in napaka): **ne bi vedel**

Najljubši avtor (in kaj cenim v njem): **Beethoven, najbolj cenim njegovo globino, in pesnica Szymborska, najbolj cenim njeno lahkotnost in prodornost**

Knjiga, ki bi jo vzel na samotni otok (in zakaj): **Beethoven, drugi zvezek njegovih sonat za klavir, ker bi jih želel igrati**

Ko bom velik, bom ...: **vesel človek (upam)**

Meni najvišja vrednota v življenju: **iskrenost**

V ljudeh najbolj cenim: **toplino in iskrenost (oz. razumnost)**

3. nagrada ex aequo za poezijo na literarnem natečaju Slovenskega kulturnega kluba

V pesmih je opazna težnja po preseganju tradicionalnih pesniških okvirov in razgibani rabi ločil. V ospredju je kritika ustaljenih družbenih norm, ki določajo primernost človekovega obnašanja.